

Hoc futurum tantum ex hac coniugatione aliquot in locis reperitur. vt, Leuitic. 11. Num. 26. & aliàs.

Est tamen regula apud grammaticos, qua habita vna voce in communi & quotidiano sermone formare liceat integram coniugationem, vel inuenta actiua passiuam, & contra. Grammaticos, autem à verbo דקדק, quod solum apud magistros accurate perquirere & examinare significat, appellat: nimirum cum munus præcipuum grammatici sit dictionum proprietates sedulo inuestigare: ab illo itidem verbo דקדק grammatica dicitur.

De quatuor literarum verbis.

Ex verbis quæ quatuor constant dissimilibus radicalibus literis, pauca quædam inueniuntur, nempe כִּרְכַּל induit. Cuius tantum participium inuenitur, 1. Paralip. 15. כִּרְסָם ventrem impleuit, Psal. 80. in futuro פָּרְשָׁן expandit, Iob 26. in quo – pro hiric: & רַמְּשֵׁשׁ בָּשָׂרוֹ succulenta est caro eius, Iob. 33. quod est præteritum Pual.

Multa insuper reperiuntur, quæ suppressa thematicis tertia, & repetita prima & secunda, componuntur ex quiescentibus לִמְרָהּ, vt à שָׁעָה delectatus est, dicitur הִרְחִיקָה שְׁעֵשְׁעֵתִי lege tua valde delectatus sum, Psal. 119. Cuius etiam Hithpaël eodem psalmo reperitur. similiter Pual, Esa. 66. & alibi. Vele duplicantibus עֵין, repetita prima post secundam litteram, vt à קָלַל alleuiavit, dicitur קָלַקְלָהּ diligenter ter-

L 2 sit,

constituunt primam syllabam, daghes literæ ת fit forte, & supplet defectum.

Futurum עתיד

תִּתֵּן יִתֵּן

תִּתְּנִי תִתְּנִי

תִּתְּנִי תִתְּנִי

תִּתְּנִי תִתְּנִי

תִּתְּנִי תִתְּנִי

תִּתְּנִי תִתְּנִי

In hac coniugatione daghes in primo ת, primæ radicis indicat defectum, in secundo verò, vltimæ.

Præsens particip. כִּינֹנִי

Plural. Singul. נִתְּנָה

נִתְּנִים נִתְּנִי

נִתְּנִים נִתְּנִי

In infinitiuo, imperatiuo, & futuro, nō prima thematicis per daghes suppletur, sed passiuæ literæ, vt in נִתְּנָה defectiuorum Penun.

תִּתְּנִי תִתְּנִי

תִּתְּנִי תִתְּנִי

תִּתְּנִי תִתְּנִי

תִּתְּנִי תִתְּנִי

תִּתְּנִי תִתְּנִי

תִּתְּנִי תִתְּנִי

Coniugationis

Infinitiuus

Imperatiuus

Coniugatio

Exemplum:

Præteritum

נִתְּנָה

נִתְּנָה

נִתְּנָה

נִתְּנָה

נִתְּנָה

נִתְּנָה

נִתְּנָה

נִתְּנָה

נִתְּנָה

נִתְּנָה

נִתְּנָה

נִתְּנָה

נִתְּנָה

נִתְּנָה

נִתְּנָה

נִתְּנָה

נִתְּנָה

נִתְּנָה

נִתְּנָה

נִתְּנָה

נִתְּנָה

נִתְּנָה

נִתְּנָה

נִתְּנָה

נִתְּנָה

נִתְּנָה